

EL PAIS DELS SOMNIS

Algú havia sentit alguna vegada parlar del país del somnis? Doncs, jo tampoc, i molt menys, el meu amic Raül.

Jo sóc l'Óscar un xic d'onze anys, que té molts amics i amigues, i a més, moltíssima imaginació. Una nit Raül, es va quedar a dormir a ma casa i decidirem veure una pel·licula de por. La meua mare, ens va dir que no ho férem perquè després tindriem malsons i no podríem dormir. Però no li vàrem fer cas. Quan la mare es va dormir, posarem la pel·licula i tots dos, teníem molta por, però ningú dels dos ho va dir. Ja sabeu, que en esta societat pareix que està de moda allò d'ocultar les emocions. Així que quan vam acabar de veure-la, tots dos vam dir: bah, no ha sigut per a tant! Quina peli més fluixeta, pareixia una comèdia!

Aleshores, Raül i jo vam anar a dormir al meu llit. Quan s'adormirem, jo vaig començar a somniar amb un monstre que apareixia en la pel·licula. El monstre, no parava de perseguir-me. Jo tenia moltíssima por perquè estava a punt d'agafar-me. Però de sobte, vaig veure una llum molt gran i vaig córrer cap a ella amb totes les meues forces.

Al arribar fins allí, vaig veure al meu amic Raül que venia corrent cap a la mateixa llum i que també el perseguia el mateix monstre. Jo no parava de cridar: "corre Raül, corre!". Mentre Raül corria cap a mi, vaig veure com apareixia una porta que tenia tots els colors del món. Raül va arribar i tots dos, obrirem eixa porta sense pensar-ho dos voltes.

Al obrir-la, començarem a caure cap abaix molt ràpidament. Cridàrem tant que pareixia que anàvem a quedar-se sense veu. Però de sobte, tot es va posar com si fos el cel, estava tot ple de núvols. Raül i jo vam caure cadascú en un. Estaven tant blanets que podíem tombar-se i pegar bots de núvol en núvol. S'ho estàvem passant molt bé. A més, va aparèixer un unicorn súper bonic que ens va dir:

-Bon dia xics, esteu en el país dels somnis. Espere que gaudiu molt d'estar ací, perquè serà per a sempre.

-Per a sempre?, vàrem contestar a la vegada.

-Com hem arribat fins ací? Com podem tornar a la meua casa?, vaig dir jo,

-Haveu arribat fins ací perquè heu tingut exactament el mateix malson. Quan dos persones tenen el mateix malson, s'obri la porta màgica del país dels somnis. Una vegada entres, ja mai pots eixir. Aneu espaiet, perquè ací tot no és el que pareix.

De sobte, l'unicorn es va convertir en un drac gegant que tirava foc per la boca. El cel es va convertir en la nit i els núvols eren troncs d'arbres trencats.

Començàrem a botar pels troncs fins que vam veure aparèixer una porta negra amb gotes roges i la vam obrir directament. La porta, ens va dur a una platja d'arenes blanques i aigua transparent. Hi havia dos tovalles a l'arena, així que es vam tombar una estona per relaxar-nos i sentir els soroll de les ones. Però fou per poc de temps, perquè les ones començaven a créixer i es feren gegants. Venien cap a nosaltres.

No podíem escapar, començàvem a ofegar-nos i mentre intentàvem nadar per sobreviure, vam veure a l'unicorn volant. Li demanarem que per favor ens tornara a casa. Ens va dir que no, però ploràvem tant que al final es va penedir de nosaltres.

-Vos portaré a casa, però ja sabeu que la pròxima vegada heu de fer cas a la mare.

Es pujàrem damunt d'ell i vam anar volant fins a una llum gegant.

De sobte, estàvem despertant-nos al meu llit. Anàrem corrent i plorant cap a la meua mare. Li contàrem que no li vam fer cas i tot el que ens havia passat.

Però sobretot, que mai tornaríem a desobeir-la.